

Kompro na politika jako tažný vůl české společnosti? Komentář Štěpána Chába

- CZ24 News | 25. září 2023

ČESKO: Přeposlala mi naše milá šéfredaktorka odkaz na rozhovor s bývalým premiérem Vladimírem Špidlou. Ten se hrozil, kam až vede naše politika, když z rodiny dělá poukázku na chudobinec. Špidla v rozhovoru mluvil rozumně, ukazoval nešvary doby, ukazoval, kudy z toho ven. Podle rétoriky Špidla jako naděje republiky. Když byl u moci, byl jedním z mnoha nejhorších. Jak je to možné?

Totěž mě napadlo u bývalého premiéra Petra Nečase. Za jeho vlády se vrstvila jedna tragédie na druhou, jeho vláda byla i na poměry naší reality podprůměrná a ubíjející. Ted? Ted mluví vcelku rozumně a člověk si u jeho slov občas i řekne – sakra, ten člověk má vize, ví, kudy se vydat. Kapitoulou samou pro sebe je pak bývalý premiér Jiří Paroubek. Za jeho vlády jsme byli svědky prachspřestého správcovství bez vize. Nikam výrazně republiku neposouval. Ted? Vizionář tělem i duší. Ví přesně kudy, ví kam, ví proč, ví jak. Proč v době své vlády nevěděl?

A Václav Klaus? Jeho politika vedla k reformě z komunismu do kapitalismu. Ale takovou přihlouplou českou cestou, která vedla přímo k našemu současnému statutu kolonie a montovny. V pozici prezidenta začal mít opatrné vizionářské záchvaty a jeho politika se změnila na... rozumnější. V poloze exprezidenta na penzi se pak jeho rétorika obrátila už úplně. Až jeden propadá jistým pochybám, jestli ho někde mezi sarajevským atentátem a nástupem na Hrad nevyměnili za nějaký rozumnější klon.

Jsou dvě možné odpovědi.

Jedna zahalená do stínu politického harašení v zákulisí. Všichni na všechny mají nějaké kompromitující materiály. Viz z poslední doby fotka brněnské primátorky Vaňkové, na kterou se vyvalila fotografie s kokainem. STANařsky dozimetrické zasypávání análního otvoru kokainem nejspíš od stejného dealera. Kolik lidí a stran se v té naší politice drží zkrátka, protože jsou k mání právě takové fotky? Videá? Svědectví? Ale to zní jako fantas z horečky a bezradnosti nad tím, proč to u nás neustále tak nejde.

Je tu druhá možnost.

Denně nahlédnu do proevropsky laděného zpravodajského serveru Politico. Ještě před rokem se v něm prakticky výhradně psalo o západních zemích Evropy. Poslední rok se to obrací. Téměř denně jsou hlavní zprávy, týkající se Polska. Co řekli polští představitelé, kam se posouvá Polsko, srovnání Polska s dalšími zeměmi. Články kritické, ale rozhodně ne jednostranně odsuzující (jak je zvykem u nás). Jak to ti Poláci dokázali? Dostávají se do středu dění. Začínají určovat, skutečně určovat, nejen svou vnitřní politiku, ale stávají se výrazným hráčem v evropské politice. Že by v Polsku byli křišťálově čistí politici, na které nejsou k sehnání kompromitující materiály?

Nebude to prostě tím, že neumíme vygenerovat skutečné politiky? Státníky tělem i duší? Lidi odvážné, zároveň moudré, pozitivně dravé? Proč se hlavou naší politiky stal v poslední době tak nevýrazný Petr Nečas, jenž se nechal zahnat plácačkami na mouchy, co mu létaly kolem rozkroku? Proč jsme ho vyměnili za Bohuslava Sobotku, který se jevil jako špatná varianta Nečase? Proč pak nastoupil místo státníka velkokapitalista Babiš, který v prostředí politiky působil jako buran, ne jako státník? Toho jsme pak po velkém vzduťtí emocí vyměnili za emočně vychladlého politologa, který

nemá charisma a um státníka, ale pouhého úředníka, byrokrata z přesvědčení a podivně ohebné politicky promiskuitní loutky.

Neumíme si vychovat politiky, hodné toho označení. Četl jsem na iDnes slova předsedy představenstva Škody Auto Klause Zellmera. Právil, že USA investují s neuvěřitelnou kadencí. V Evropě že se nic takového neděje. Tady se jen řeční. No, jak se to vezme. I to řečnění se dá dělit na řečnění kupříkladu polské, kde se jde k ekonomické i společenské prosperitě, a řečnění české, kdy se jde k tradiční neprosperitě a blbé náladě, která se potáhne dlouhé roky potom, co v okolních státech už zase budou jíst z přetékajících stolů. My zase budeme sbírat drobký z jejich hostiny.

Česká neprosperita je výsledkem politické nesmělosti českých politiků. Neumí se o chod země postarat. Staví bariéry namísto jejich rozkopávání. Žijí v dogmatismu své doslova víry, která ráda popírá realitu. Dokazuje to vlastně i současná vláda Petra Fialy. Ta má silný mandát, ve sněmovně většinu 108, dokonce i výrazně trhl kormidlem směrem k Evropské unii a USA. Ale, zase česká specialita, netrhla tím kormidlem se sebevědomím, ale jen do polohy bezvýhradné poslušnosti jak vůči EU, tak i USA. I Polsko má podobnou prounijní a proamerickou politiku, ale dokáže se u toho postavit a dupnout si. Vynutit si na ostatním světě respekt. Má vizi a jde si za ní, my nikam nejdeme, stojíme na místě a zase čekáme na to, až to za nás udělá nějaký vstřícný protektor.

Ze slov naší vlády jako kdyby nyní v náznacích vyplývalo, že nejlépe bychom udělali, kdybychom naši státnost rozpustili v Evropské unii (což nebylo ani za komunismu, kdy Sovětský svaz naši státnost i přes obohacení okupací neohrožoval). Lokaj je lokaj, partner je partner. My jsme lokaj, Polsko partner. My sloužíme, Polsko spolupracuje. My jdeme ekonomicky, vlivem i společensky lovit puky v devadesátých letech, Polsko se stává jedním z hlavních hráčů evropského kontinentu. Za to rozhodně nemůže jen Fiala, na tom má Babiš svůj významný podíl. Vždyť si vzpomeňme, jak v pozici premiéra doma hřímal proti unii, v unii se pak skláněl, div ho neobjednali k chiropraktikovi. Totéž Nečas, Paroubek, Špidla, Topolánek... Politika stylu – ano, pane, jak si přejete, pane. Při takové politice nepomůžou už ani kompromitující materiály. Ty jsou tu tak nějak jako třešnička na dortu.

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz